

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2083/2022
14.07.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бисерке Живановић, председника већа, Споменке Зарић, Гордане Комненић, Добриле Страјина и Зорана Хацића, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ..., чији је пуномоћник Стефан Ђорђевић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство правде, Управа за извршење кривичних санкција, чији је законски заступник Државно правобранилаштво, Београд, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 5105/21 од 17.12.2021. године, у седници одржаној 14.07.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 5105/21 од 17.12.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 5105/21 од 17.12.2021. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 2899/19 од 19.05.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужена да тужиоцу за период од августа 2016. године до августа 2019. године, на име разлике од исплаћене до припадајуће плате, исплати појединачно одређене износе са законском затезном каматом од доспелости до исплате, ближе одређене овим ставом изреке, као неоснован. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужена да за тужиоца уплати припадајуће доприносе за пензијско и инвалидско осигурање, доприносе за случај незапослености и доприносе за здравствено осигурање надлежним фондовима за период од 23.08.2016. године до 31.08.2019. године, као неоснован. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженој на име трошкова парничног поступка исплати износ од 23.250,00 динара, док је ставом четвртим изреке тужилац ослобођен обавезе плаћања судских такси у овом поступку.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 5105/21 од 17.12.2021. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца, потврђена првостепена пресуда и одбијен захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11, 87/18), прописано је да ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), док је ставом 2. истог члана прописано да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана, одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је исплата разлике плате за период од августа 2016. године до августа 2019.године, а побијаном одлуком је потврђена првостепена пресуда којом је његов захтев одбијен. О овом праву тужиоца и висини тражене разлике, нижестепени судови су одлучили у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда, у предметима са правним и чињеничним стањем као у овој правној ствари, са којих разлога у овом случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Стога, нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП и са којих разлога је Врховни касациони суд одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 23.08.2019. године, а износ новчаног потраживања који се ревизијом побија је 949.442,19 динара.

С обзиром на то да се у овом случају ради о имовинскоправном спору који се односи на новчано потраживање, у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је ревизија тужиоца недозвољена.

Са напред наведених разлога, на основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бисерка Живановић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**